Dosarul nr.2a-901/2025 judecătoria Bălţi, sediul Central, judecător S. Ghercavii

D E C I Z I E

05 martie 2026
mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Ţihonschi şi Mariana Sajin
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică apelul declarat de apelantul Ţurcan Grigore, în persoana reprezentantului, avocat-stagiar Butucea Crinu, şi apelul declarat de apelanta Timoşina Alexandra, în persoana reprezentantului, avocat Ciubara Mariana, împotriva hotărârii judecătoriei Bălţi, sediul Central din 16 mai 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Timoşina Alexandra către Ţurcan Grigore privind încasarea prejudiciului moral, biologic şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantei:

1. La 05 decembrie 2024 în Judecătoria Bălţi, sediul Central a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de Timoşina Alexandra către Ţurcan Grigore, cu solicitarea încasării prejudiciului moral în sumă de 50.000,00 lei şi a prejudiciul biologic în mărime de 20.000,00 lei.
2. În motivarea acţiunii, reclamanta indică faptul că, la data de 12 octombrie 2024, în urma accidentului rutier produs pe str.Ştefan cel Mare 1 „C”, mun.Bălți, Timoșina Alexandra a fost implicată în calitate de parte vătămată. Astfel, Ţurcan Grigore, deplasându-se cu vehiculul de model Fiat Scudo, cu n/î *****, ieşind de pe un teritoriu adiacent drumului public, nu a acordat prioritate de trecere pietonului Timoşina Alexandra. Conform raportului de constatare nr. 202410D0562 din 02.11.2024, ultima s-a ales cu leziuni corporale uşoare.
3. În urma examinării materialelor cauzei, s-a stabilit că în acţiunile lui Ţurcan Grigore sunt întrunite elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravenţional. Astfel, la data de 05 noiembrie 2024, în privinţa acestuia a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie, fiind sancţionat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale şi aplicarea a 6 puncte de penalizare.
4. Potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202410D0562 din 02 noiembrie 2024, la Timoşina Alexandra au fost constatate următoarele leziuni: traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin hematom subcutanat în regiunea occipitală a capului, comoţie cerebrală, leziuni care, în baza criteriilor medico-legale, se califică drept vătămare uşoară a integrităţii corporale, produse în circumstanţele indicate în ordonanţă şi care au determinat o dereglare de scurtă durată a sănătăţii.
5. Reclamanta menţionează că, la data de 12 octombrie 2024, Timoşina Alexandra a fost internată la IMSP Spitalul Clinic Municipal Bălţi, secţia neurochirurgie, cu diagnosticul:

traumatism cranio-cerebral acut închis, comoţie cerebrală, sindrom de HIP pronunţată, contuzie a hemitoracelui stâng, contuzie abdominală, echimoză plantară stângă. Se indică faptul că aceasta a suferit pierderea cunoştinţei pentru aproximativ 2 minute, prezentând acuze de cefalee pronunţată difuză, vertij la deplasare şi greţuri persistente, fiind internată de urgenţă pentru stabilirea diagnosticului şi a conduitei terapeutice.

6. Afirmă că, Timoşina Alexandra s-a aflat la tratament staţionar în secţia neurochirurgie a IMSP SCM Bălţi în perioada 12.10.2024 – 18.10.2024, iar în urma investigaţiilor i-a fost prescris tratament corespunzător. Ulterior, la data de 21 octombrie 2024, ca urmare a agravării stării de sănătate (greţuri, cefalee, vertij, fatigabilitate), aceasta a fost internată repetat de urgenţă în aceeaşi instituţie medicală, în legătură cu traumatismul cranio-cerebral suferit, fiind supusă tratamentului ulterior. La data de 28 octombrie 2024, după efectuarea investigaţiilor şi tratamentului, a fost externată, cu recomandarea continuării tratamentului staţionar în secţia periatrie a SCM Bălţi pentru o perioadă de 30 de zile.

7. Reclamanta invocă faptul că, prin acţiunile sale ilegale, Ţurcan Grigore i-a cauzat lui Timoşina Alexandra un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 50.000,00 lei, solicitând încasarea acestuia din contul pârâtului.

8. Indică că prejudiciul moral suferit se exprimă prin suferinţe fizice, concretizate în leziunile corporale descrise, precum şi prin suferinţe psihice suportate atât în momentul producerii accidentului, cât şi ulterior, ca urmare a consecinţelor acestuia.

9. Reclamanta subliniază că, pe parcursul perioadei de recuperare, Timoşina Alexandra a suportat retrăiri şi tulburări psiho-emoţionale generate de starea de sănătate instabilă, fiind o persoană în etate, iar pârâtul Ţurcan Grigore nu s-a interesat de starea acesteia nici în perioada internării, nici ulterior.

10. În aceste circumstanţe, consideră dovedit faptul că partea vătămată a suportat un prejudiciu moral semnificativ, rezultat din suferinţele fizice şi psihice cauzate de vătămarea uşoară a integrităţii corporale. Reclamanta apreciază că suma de 50.000,00 lei reprezintă o reparaţie echitabilă, proporţională cu gravitatea prejudiciului, ţinând cont de caracterul leziunilor, circumstanţele producerii acestora, importanţa valorilor morale lezate şi consecinţele psiho-emoţionale suportate.

11. Totodată, reclamanta invocă faptul că, având în vedere natura leziunilor corporale, prejudiciul biologic suferit de Timoşina Alexandra a fost estimat la suma de 20.000,00 lei.

12. În concluzie, reclamanta solicită instanţei de judecată încasarea din contul lui Ţurcan Grigore, în beneficiul lui Timoşina Alexandra, a prejudiciului moral în sumă de 50.000,00 lei şi a prejudiciului biologic în sumă de 20.000,00 lei.

13. În drept îşi întemeiază acţiunea pe dispoziţiile art.art.1998 alin.(1); 2033 alin.(1); 2036 alin.(1); 2037 alin.(1) Cod civil.

14. *Prin referinţa depusă de pârâtul Ţurcan Grigore la 23 ianuarie 2025*, se solicită respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

15. În motivarea referinţei, pârâtul a indicat că, la data de 12 octombrie 2024, se afla la volanul vehiculului de model Fiat Scudo, cu n/î *****, ieşind de la parcarea magazinului „Polimobil”, situat pe str.Ştefan cel Mare 1C. Acesta a menţionat că s-a oprit la intrarea pe str.Ştefan cel Mare, din cauza traficului intens, aşteptând posibilitatea de a se încadra în circulaţie. În acest timp, din partea stângă a drumului, un conducător auto a oprit şi i-a făcut semn că poate trece.

16. Pârâtul susţine că a iniţiat deplasarea, moment în care a observat că o doamnă, care traversase prin faţa automobilului, a căzut. Acesta afirmă că a oprit imediat, iar soţia sa a coborât din vehicul şi a ajutat persoana să se ridice. Ulterior, a verificat starea acesteia, întrebând-o despre cele întâmplate şi despre starea sa de sănătate. Potrivit afirmaţiilor pârâtului, persoana vătămată a indicat că s-a lovit la ceafă, însă că starea sa este satisfăcătoare, solicitând să fie transportată la domiciliu.

17. Pârâtul mai afirmă că a intenţionat să o transporte cu automobilul personal, însă unele persoane prezente la faţa locului au comunicat că au solicitat intervenţia ambulanţei. În acest interval, la faţa locului s-a apropiat un echipaj de poliţie, iar reclamanta ar fi indicat agentului constatator direcţia din care venea şi traseul parcurs. Ulterior, ambulanţa a preluat persoana vătămată, iar pârâtul a rămas la faţa locului, unde colaboratorul de poliţie a întocmit actele procedurale necesare.

18. Pârâtul contestă afirmaţiile reclamantei potrivit cărora acesta nu s-ar fi interesat de starea sa de sănătate şi nu ar fi vizitat-o la spital, susţinând că aceste afirmaţii nu corespund realităţii. În acest sens, indică faptul că reclamanta a fost vizitată de două ori în spital de către soţia sa. Totodată, menţionează că soţia sa i-ar fi comunicat reclamantei că, după recepţionarea deciziei Inspectoratului de Poliţie, urmează să se întâlnească în vederea compensării prejudiciului moral. De asemenea, reclamanta ar fi fost întrebată dacă beneficiază de asistenţă medicală corespunzătoare şi dacă are nevoie de ajutor, la care aceasta ar fi răspuns că starea sa este bună şi nu are nevoie de nimic.

19. În acelaşi timp, pârâtul declară că îşi recunoaşte integral vina pentru producerea accidentului rutier, însă invocă faptul că evenimentul i-a cauzat un stres considerabil, menţionând că, pe parcursul experienţei sale de conducător auto, nu s-a mai confruntat cu astfel de situaţii.

20. La data de 27 ianuarie 2025, reprezentantul pârâtului, avocatul stagiar Butucea Crinu, a depus o referinţă suplimentară la cererea de chemare în judecată, în care a indicat că, deşi Ţurcan Grigore a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier din 12 octombrie 2024, acesta deţinea, la momentul producerii accidentului, o poliţă de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto (RCA) valabilă.

21. Invocă faptul că, potrivit prevederilor Legii nr.106 din 21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, obligaţia de reparare a prejudiciilor rezultate din accidente rutiere revine asigurătorului. În aceste circumstanţe, se susţine că acţiunea înaintată direct împotriva pârâtului este neîntemeiată.

22. Reprezentantul pârâtului consideră că reclamanta ar fi trebuit să se adreseze în mod direct asigurătorului RCA al pârâtului pentru valorificarea pretenţiilor sale privind despăgubirile. Prin urmare, solicitarea de încasare a prejudiciului direct de la Ţurcan Grigore este apreciată ca fiind neîntemeiată, întrucât cadrul legal aplicabil prevede că astfel de despăgubiri urmează a fi solicitate de la asigurătorul persoanei vinovate.

Poziţia instanţei de fond:

23. Prin hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 16 mai 2025 s-a admis parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Timoşina Alexandra. S-a încasat de la Ţurcan Grigore în beneficiul Alexandrei Timoşina prejudiciul moral cauzat prin contravenţie în mărime de 5.000,00 lei. În rest, acţiunea s-a respins.

Solicitarea apelanţilor:

24. La 19 mai 2025, Timoşina Alexandra, în persoana reprezentantului, avocat Ciubara Mariana, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanţei de fond, solicită admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi soluţii prin care acţiunea să fie admisă integral.

25. La fel, la 16 iunie 2025,Țurcan Grigore, în persoana reprezentantului, avocat Butucea Crinu, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanţei de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care acţiunea înaintată de Timoşina Alexandra să fie respinsă.

Argumentele părţilor:

26. În motivarea apelului, reprezentantul apelantei Timoşina Alexandra, avocatul Ciubara Mariana, reiterând argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, menţionează suplimentar următoarele:

27. Susţine că este cert faptul că partea vătămată Timoşina Alexandra a suportat un prejudiciu de natură morală, întrucât acesteia i-au fost cauzate suferinţe fizice ca urmare a vătămării uşoare a integrităţii corporale, care a condiţionat o dereglare a sănătăţii, în urma acţiunilor ilegale ale persoanei vinovate. În acest context, se apreciază că încasarea unei despăgubiri în cuantum de 50.000,00 lei este de natură să compenseze suferinţele fizice şi psihice suportate şi să asigure o satisfacţie morală proporţională cu gravitatea prejudiciului cauzat. La evaluarea prejudiciului moral în echivalent bănesc, au fost avute în vedere caracterul şi gravitatea prejudiciului, circumstanţele producerii acestuia, importanţa valorilor morale lezate, precum şi consecinţele psiho-emoţionale suportate de partea vătămată.

28. Conform art.2033 alin.(1) Cod civil, în cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial şi celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăşi vătămare (prejudiciul biologic).

29. Argumentează că prejudiciul biologic, ca formă a prejudiciului nepatrimonial protejat inclusiv la nivel constituţional, reprezintă atingerea adusă integrităţii psiho-fizice a persoanei, constituind o consecinţă negativă distinctă de prejudiciul moral. Acesta reflectă vătămarea sănătăţii persoanei privită în sine, ca interes legitim ocrotit de lege, care, odată lezat, justifică acordarea unor despăgubiri băneşti.

30. În speţă, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.202410D0562 din 02 noiembrie 2024, la Timoşina Alexandra au fost constatate leziuni sub forma unui traumatism cranio-cerebral închis, sub formă de hematom subcutan în regiunea occipitală a capului, comoţie cerebrala, care putea şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integiităţii corporale care putea apărea în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată sau a sănătăţii.

31. Ca urmare, ţinând cont de natura şi specificul leziunilor corporale suferite, prejudiciul biologic suportat de partea vătămată Timoşina Alexandra a fost estimat de către aceasta la suma de 20.000,00lei.

32. Reprezentantul apelantei consideră că instanţa de fond a examinat superficial capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, limitându-se la o definiţie generală a acestuia, fără a ţine cont de circumstanţele concrete ale cauzei, inclusiv de vârsta

înaintată a reclamantei, de suferinţele psihice generate de vătămările corporale, precum şi de stările de stres, neliniște, disconfort, perturbare a vieții cotidiene.

33. În ceea ce privește prejudiciul biologic, se arată că, în urma acţiunilor pârâtului Țurcan Grigore, reclamanta întâmpină dificultăţi în realizarea activităţilor zilnice, mai mult ca atât pentru a se deplasa are nevoie de ajutorul altei persoane deoarece în urma accidentului produs i-au fost cauzate vătămări integrităţii corporale în urma căreia fiind internată de nenumărate ori în IMSP SC mun.Bălţi Neurochirurgie cu diagnosticul: traumatism cranio-cerebral acut închis, comoție cerebrală, sindrom de HIP pronunțată, contuzie a hemitoracelui stâng, contuzie abdominală, echimoză plantară stângă, fiind supusă tratamentului corespunzător în legătură cu traumatismul cranio-cerebral suferit.

34. *În motivarea apelului, reprezentantul apelantului Ţurcan Grigore, avocatul-stagiar Butucea Crinu,* menţionează că nu este de acord cu soluția instanţei de fond prin care Țurcan Grigore a fost obligat să achite, în beneficiul Alexandrei Timoşina a prejudiciului moral cauzat prin contravenție în mărime de 5.000,00 lei.

35. Susține că această concluzie este neîntemeiată, întrucât instanţa de fond a dispus încasarea prejudiciului moral în mod direct de la pârât, fără a analiza în mod temeinic cadrul normativ special instituit prin Legea nr.106 din 21 aprilie 2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, act normativ aplicabil în mod imperativ accidentelor rutiere produse de conducători auto care deţin o poliţă RCA valabilă.

36. Contrar soluției adoptate de instanță, apelantul invocă prevederile art.14 alin.(1) şi (2) din legea menționată, potrivit cărora asigurătorul RCA are obligaţia de a plăti despăgubiri persoanei păgubite pentru prejudiciile cauzate prin accidente de vehicule, în cazul în care proprietarul şi/sau utilizatorul acestora a îndeplinit obligaţia de asigurare. Totodată, se subliniază că asigurătorul acordă despăgubiri inclusiv pentru vătămări corporale sau deces, precum şi pentru prejudiciul moral.

37. În aceste condiții, comunică că, având în vedere caracterul imperativ al normelor legale menționate, partea vătămată ar fi trebuit să se adreseze în mod direct asigurătorului RCA al pârâtului pentru repararea prejudiciului pretins, iar nu să formuleze acțiune împotriva conducătorului auto.

38. Apelantul mai relevă că instanţa de fond a omis să analizeze un aspect esenţial al cauzei, şi anume faptul că Țurcan Grigore deținea o poliță RCA valabilă la momentul producerii accidentului, circumstanță invocată expres în referință, unde s-a argumentat că acțiunea trebuia îndreptată împotriva asigurătorului, în conformitate cu mecanismul juridic special prevăzut de Legea nr.106/2022, care derogă de la regimul general al răspunderii civile delictuale.

39. Indică faptul că reclamanta beneficia de un drept direct de a solicita despăgubiri de la asigurător, iar aceste argumente, deşi formulate în mod corespunzător, cu indicarea temeiurilor legale incidente şi aplicarea corectă a normelor juridice speciale, nu au fost reflectate în conţinutul hotărârii atacate.

40. În continuare, apelantul susţine că instanţa de fond nu a realizat o delimitare corectă între răspunderea civilă delictuală directă a conducătorului auto şi răspunderea asigurătorului RCA, deşi circumstanţele speței relevă în mod evident existența unei vătămări produse în contextul unui accident rutier acoperit de asigurare obligatorie.

41. *Prin referința depusă de reprezentantul apelantului Țurcan Grigore, avocatul-stagiar Butucea Crinu* la 03 noiembrie 2025, solicită respingerea apelului declarat de Timoșina Alexandra ca neîntemeiat.

42. *În ședința de judecată reprezentantul apelantei Timoșina Alexandra, avocatul Ciubara Mariana* a solicitat admiterea cererii de apel depusă de Timoșina Alexandra, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 mai 2025, cu emiterea unei noi hotărârii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral. Totodată a solicitat respingerea apelului declarat de Țurcan Grigore.

43. *Reprezentantul apelantului Țurcan Grigore, avocatul-stagiar Butucea Crinu* a solicit admiterea cererii de apel depusă Țurcan Grigore, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărârii prin care acțiunea înaintată de Timoșina Alexandra să fie respinsă integral.

44. În susținerea poziției sale, a invocat că Timoșina Alexandra urma să se adreseze în mod direct asigurătorului RCA al pârâtului pentru repararea prejudiciului pretins, iar nu să formuleze acțiune împotriva conducătorului auto, în conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) și (2) din Legea nr.106 din 21 aprilie 2022.

45. Subliniază că, la momentul producerii accidentului rutier, Țurcan Grigore deținea o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto valabilă. Totodată, menționează că, în eventualitatea lipsei unei asemenea polițe, acesta ar fi fost sancționat distinct pentru această abatere, însă, în speță, a fost sancționat exclusiv pentru contravenția reținută în sarcina sa.

Aprecierea instanței de apel:

46. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră că apelul formulat de Timoșina Alexandra, în persoana reprezentantului, avocat Ciubara Mariana este neîntemeiat, iar apelul depus de Țurcan Grigore, în persoana reprezentantului, avocat-stagiar Butucea Crinu ca întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii instanței de fond, reieșind din următoarele motive:

47. În corespundere cu prevederile art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărîrea primei instanțe, emițînd o nouă hotărâre.

48. Conform art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

49. Conform art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost

stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

50. Aşadar, probatoriul administrat în speţă atestă că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie din 05 noiembrie 2024, Ţurcan Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravenţional, fiind sancţionat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale, pentru faptul că, deplasându-se cu vehiculul de model Fiat Scudo, cu numărul de înmatriculare *****, la ieşirea de pe un teritoriu adiacent drumului public, nu a acordat prioritate de trecere pietonului Timoşina Alexandra (f.d.14).

51. În aceeaşi ordine de idei, din raportul de constatare nr.202410D0562 din 02 noiembrie 2024 rezultă că Timoşina Alexandra a suferit un traumatism cranio-cerebral închis, sub formă de hematomsubcutan în regiunea occipitală a capului, comoţie cerebrală, care putea apărea în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii (f.d.21-23).

52. Procesul-verbal cu privire la contravenţie din 05 noiembrie 2024 nu a fost contestat în termenul şi în condiţiile prevăzute de lege, motiv pentru care a dobândit caracter definitiv şi irevocabil, bucurându-se de autoritate de lucru judecat. În consecinţă, vinovăţia lui Ţurcan Grigore în comiterea contravenţiei prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravenţional este pe deplin constatată.

53. În continuare, Colegiul reţine că, la data de 05 decembrie 2024, Timoşina Alexandra a sesizat Judecătoria Bălţi, sediul Central, cu o cerere de chemare în judecată îndreptată împotriva lui Ţurcan Grigore, solicitând încasarea prejudiciului moral în sumă de 50.000,00 lei şi a prejudiciului biologic în cuantum de 20.000,00 lei.

54. Prin hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 16 mai 2025 s-a admis parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Timoşina Alexandra. S-a încasat de la Ţurcan Grigore în beneficiul Alexandrei Timoşina prejudiciul moral cauzat prin contravenţie în mărime de 5.000,00 lei. În rest, acţiunea s-a respins.

55. Nefiind de acord cu soluţia pronunţată de instanţa de fond, atât Timoşina Alexandra, în persoana reprezentantului, avocat Ciubara Mariana, cât şi Ţurcan Grigore, în persoana reprezentantului, avocat-stagiar Butucea Crinu, au declarat apel.

56. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în cererile de apel şi raportându-le la ansamblul probatoriului administrat în cauză, Colegiul civil reţine că, deşi instanţa de fond a respins în mod corect capătul de cerere privind încasarea prejudiciului biologic, aceasta, în mod neîntemeiat, a ajuns la concluzia admiterii pretenţiilor privind repararea prejudiciului moral, motiv pentru care hotărârea urmează a fi casată parţial în latura respectivă, din considerentele expuse în continuare.

57. Conform art.16 alin.(1) lit.g) Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

58. În conformitate cu art.19 alin.(1), (3) şi (5) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată întrun drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea,

pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

59. Potrivit art.20 alin.(1) şi (2) Cod civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei. Fapta este săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări.

60. În conformitate cu art.21 Cod civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sunt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

61. Potrivit art.45 alin.(1) Cod contravenţional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

62. În conformitate cu prevederile art.374 alin.(3) Cod contravenţional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al Codului contravenţional, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

63. Conform art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

64. Totodată, conform art.2037 alin.(1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

65. În lumina normelor legale citate, Colegiul consideră necesar să sublinieze că angajarea răspunderii civile delictuale presupune existenţa unui fapt juridic generator de obligaţii reparatorii.

66. Sub acest aspect, componenţa delictului civil include, în mod cumulativ, existenţa prejudiciului, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate dintre faptă şi prejudiciu, precum şi a vinovăţiei autorului. Lipsa oricăreia dintre aceste condiţii atrage, de regulă, imposibilitatea angajării răspunderii delictuale, cu excepţia situaţiilor expres prevăzute de lege. Or, răspunderea delictuală nu poate exista în lipsa unui prejudiciu cert.

67. Astfel, prejudiciul reprezintă totalitatea consecinţelor negative, patrimoniale sau nepatrimoniale, generate de fapta ilicită şi rezultate din lezarea drepturilor subiective ale persoanei.

68. Deopotrivă, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesară existența unui raport de cauzalitate direct între fapta ilicită şi prejudiciul produs, întrucât doar prejudiciul care constituie consecința directă şi nemijlocită a faptei ilicite poate face obiectul reparării. Totodată, raportul de cauzalitate reprezintă şi criteriul în funcție de care se stabilește întinderea despăgubirilor datorate.

69. În ceea ce privește noțiunea de prejudiciu moral, Colegiul reține că aceasta desemnează suferințele psihice ori fizice cauzate prin acțiuni sau inacțiuni care aduc atingere valorilor nepatrimoniale aparținând persoanei, precum viața, sănătatea, demnitatea, reputația profesională, viața privată ori alte drepturi personale nepatrimoniale ocrotite de lege.

70. În acest context, unul dintre criteriile generale orientative pentru evaluarea prejudiciului moral îl constituie criteriul echității, care impune ca despăgubirea acordată să reprezinte o compensație justă şi integrală pentru suferințele suportate de persoana vătămată.

71. Ca urmare, Colegiul notează că despăgubirea acordată cu titlu de prejudiciu moral are menirea de a compensa prin echivalent bănesc suferințele fizice şi psihice provocate de autorul faptei ilicite, motiv pentru care cuantumul acesteia trebuie să fie echitabil şi proporțional cu intensitatea suferințelor cauzate, fără a conduce la o îmbogățire fără justă cauză a persoanei prejudiciate.

72. În acelaşi sens, potrivit Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, criteriul echității constituie un reper esențial în aprecierea prejudiciului moral, impunând acordarea unei satisfacții echitabile persoanei vătămate. Prin urmare, cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă un efect compensatoriu real, fără a reprezenta sume excesive pentru autorul prejudiciului ori venituri nejustificate pentru victima acestuia.

73. În speță, Colegiul relevă că reclamanta/apelanta Timoşina Alexandra a solicitat încasarea prejudiciului moral în cuantum de 50.000,00 lei din contul pârâtului/apelantului Țurcan Grigore, invocând suferințele fizice şi psihice suportate ca urmare a accidentului rutier produs la 12 octombrie 2024, precum şi stările de disconfort, neliniște şi afectare emoțională generate de consecințele evenimentului.

74. Analizând însă materialele cauzei prin prisma normelor legale anterior citate, Colegiul constată că simpla invocare a existenței unor suferințe morale nu este suficientă pentru angajarea răspunderii civile delictuale sub aspectul reparării prejudiciului moral, fiind necesar ca partea reclamantă/apelantă să probeze în mod pertinent şi concludent atât existența unui asemenea prejudiciu, cât şi întinderea efectivă a acestuia.

75. Or, deşi din raportul de constatare din 01 noiembrie 2024 la dosar rezultă că reclamanta/apelanta a suferit vătămări corporale uşoare, soldate cu dereglarea sănătății de scurtă durată, Colegiul reține că aceste circumstanțe nu conduc, în mod automat, la concluzia existenței unui prejudiciu moral susceptibil de reparare în cuantumul solicitat sau într-un alt cuantum apreciat arbitrar.

76. Sub acest aspect, Colegiul civil constată că reclamanta/apelanta nu a prezentat probe obiective şi suficiente care să demonstreze intensitatea, amploarea şi consecințele concrete ale pretinselor suferințe psihice invocate, limitându-se la afirmații cu caracter general referitoare la stres, neliniște, disconfort şi perturbarea vieții cotidiene.

77. Totodată, Colegiul civil reține că nu au fost administrate probe care să confirme existența unor consecințe psihologice ori emoționale de durată, a unei afectări grave a vieții

sociale sau familiale, ori a necesităţii acordării unui tratament psihologic sau psihiatric, elemente care ar fi putut justifica concluzia existenţei unui prejudiciu moral distinct şi susceptibil de compensare bănească.

78. În aceeaşi ordine de idei, simpla internare medicală şi tratamentul administrat reclamantei/apelantei în contextul vătămărilor corporale suferite reprezintă consecinţe inerente producerii accidentului rutier şi ale leziunilor constatate medico-legal, însă acestea nu exonerează partea reclamantă/apelantă de obligaţia de a demonstra în mod distinct existenţa unui prejudiciu moral şi întinderea acestuia.

79. Or, în materia răspunderii civile delictuale, prejudiciul moral nu se prezumă, iar instanţa nu poate proceda la acordarea unor despăgubiri exclusiv în temeiul afirmaţiilor subiective ale persoanei pretins vătămate, în lipsa unui suport probator suficient care să permită stabilirea caracterului real şi efectiv al prejudiciului invocat.

80. În acest context, Colegiul civil apreciază ca neîntemeiate argumentele apelantei potrivit cărora însăşi existenţa leziunilor corporale uşoare şi a tratamentului medical ar justifica automat acordarea unei despăgubiri morale în cuantumul pretins. O asemenea interpretare ar echivala cu instituirea unei prezumţii absolute de existenţă a prejudiciului moral, contrară regulilor generale privind sarcina probei şi condiţiile răspunderii civile delictuale.

81. De asemenea, Colegiul nu poate reţine argumentele reclamantei/apelantei Timoșina Alexandra referitoare la vârsta înaintată a acesteia şi dificultăţile întâmpinate în desfăşurarea activităţilor cotidiene, întrucât aceste afirmaţii nu au fost susţinute prin probe pertinente şi concludente care să demonstreze existenţa unei afectări reale şi continue a calităţii vieţii, cauzată nemijlocit de fapta ilicită imputată pârâtului/apelantului Ţurcan Grigore.

82. Totodată, instanţa de apel reţine că prejudiciul moral trebuie apreciat şi prin raportare la ansamblul circumstanţelor concrete ale cauzei, inclusiv conduita ulterioară a autorului faptei şi măsurile de răspundere deja aplicate acestuia.

83. Sub acest aspect, Colegiul relevă că Ţurcan Grigore a fost atras la răspundere contravenţională pentru încălcarea regulilor de circulaţie rutieră, fiind sancţionat pentru fapta comisă în condiţiile art.242 alin.(2) Cod contravenţional, iar procesul-verbal întocmit în privinţa acestuia a rămas definitiv.

84. În acest sens, Colegiul civil consideră că tragerea la răspundere contravenţională a lui Ţurcan Grigore, a oferit reclamantei/apelantei o satisfacţie echitabilă sub aspectul recunoaşterii caracterului ilicit al faptei şi sancţionării persoanei vinovate, cu atât mai mult cu cât vătămările corporale constatate au fost calificate drept uşoare şi au determinat doar o dereglare de scurtă durată a sănătăţii.

85. De altfel, scopul despăgubirilor morale nu constă în sancţionarea suplimentară a autorului faptei şi nici în acordarea unor beneficii patrimoniale nejustificate persoanei pretins prejudiciate, ci exclusiv în compensarea unor suferinţe reale, certe şi probate, condiţii care, în prezenta cauză, nu au fost demonstrate în mod suficient.

86. În consecinţă, Colegiul concluzionează că reclamanta/apelanta nu a probat existenţa şi întinderea unui prejudiciu moral susceptibil de reparare prin echivalent bănesc, iar instanţa de fond, admiţând parţial pretenţiile privind încasarea prejudiciului moral, a ajuns în mod neîntemeiat la concluzia existenţei unor suferinţe morale care să justifice acordarea unei despăgubiri băneşti, în lipsa unor probe pertinente şi concludente care să confirme caracterul, intensitatea şi consecinţele pretinsului prejudiciu

nepatrimonial, motiv pentru care hotărârea urmează a fi casată în această parte, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acestor pretenţii ca neîntemeiate.

87. În consecutivitatea celor reţinute supra, Colegiul civil constată că instanţa de fond a apreciat în mod corect şi întemeiat lipsa condiţiilor necesare pentru acordarea prejudiciului biologic solicitat de reclamanta/apelanta Timoşina Alexandra din contul pârâtului/apelantului Ţurcanu Grigore, motiv pentru care soluţia de respingere a acestui capăt de cerere urmează a fi menţinută.

88. În acest sens, Colegiul reţine că simpla invocare a unor suferinţe fizice ori a existenţei unor leziuni corporale nu este suficientă, prin ea însăşi, pentru a fundamenta existenţa unui prejudiciu biologic în accepţiunea art.2033 Cod civil, fiind necesară demonstrarea unei afectări obiective, distincte şi persistente a integrităţii psiho-fizice a persoanei.

89. Astfel, potrivit art.2033 alin.(1) Cod civil, în cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial şi moral, se acordă o despăgubire separată pentru însăşi vătămarea sănătăţii, respectiv pentru prejudiciul biologic.

90. Prin raportare la dispoziţia legală menţionată, Colegiul reţine că prejudiciul biologic reprezintă o afectare autonomă a integrităţii psiho-fizice a persoanei, care presupune existenţa unor consecinţe obiective şi relevante asupra funcţionalităţii organismului, asupra capacităţii de muncă sau asupra aptitudinilor biologice ale persoanei vătămate.

91. În speţă, deşi din raportul medico-legal rezultă că reclamanta/apelanta a suferit un traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin hematom subcutanat în regiunea occipitală a capului şi comoţie cerebrală, aceste leziuni au fost calificate medico-legal drept vătămări uşoare ale integrităţii corporale, soldate cu o dereglare de scurtă durată a sănătăţii.

92. Subsecvent, Colegiul civil constată că din probatoriul administrat în cauză nu rezultă existenţa unei afectări permanente sau de durată a capacităţii de muncă ori a funcţionalităţii psiho-fizice a reclamantei/apelantei, nefiind prezentate acte medicale care să confirme existenţa unor sechele post-traumatice persistente sau a unor restricţii funcţionale permanente.

93. În aceeaşi ordine de idei, materialele dosarului atestă că reclamanta/apelanta a beneficiat de tratament staţionar în perioada 12 octombrie 2024 – 18 octombrie 2024 şi ulterior în perioada 21 octombrie 2024 – 28 octombrie 2024, împrejurare care confirmă necesitatea tratamentului medical acordat în contextul leziunilor suferite, însă nu demonstrează, prin sine, existenţa unei afectări biologice persistente.

94. Or, durata internării şi administrarea tratamentului medical relevă caracterul temporar al vătămărilor suferite şi necesitatea recuperării medicale, fără a evidenţia existenţa unor consecinţe funcţionale de lungă durată care să justifice acordarea unei despăgubiri distincte pentru prejudiciul biologic.

95. Totodată, Colegiul reţine că afirmaţiile reclamantei/apelantei referitoare la stările de stres, nelinişte, disconfort şi perturbare a vieţii cotidiene descriu eventuale trăiri subiective inerente producerii accidentului şi procesului de recuperare, însă acestea nu pot fi asimilate, în lipsa unor probe obiective, unei afectări biologice autonome în sensul legii.

96. În acest context, Colegiul civil reţine că reclamanta/apelanta nu a prezentat o expertiză psihologică, psihiatrică ori alte înscrisuri medicale specializate care să confirme

existenţa unei afectări clinice a stării psiho-emoţionale sau a unei diminuări reale a capacităţilor psiho-fizice.

97. Prin urmare, susţinerile privind existenţa prejudiciului biologic au rămas la nivel de afirmaţii declarative, insuficiente pentru a demonstra existenţa unei afectări funcţionale reale şi persistente a integrităţii psiho-fizice.

98. În acelaşi timp, Colegiul civil relevă că delimitarea dintre prejudiciul moral şi prejudiciul biologic prezintă o importanţă esenţială în prezenta cauză, întrucât prejudiciul biologic presupune existenţa unei degradări obiective a stării de sănătate, iar nu doar a unei suferinţe temporare sau a unui disconfort inerent procesului de vindecare.

99. Or, simpla producere a accidentului rutier şi existenţa unor leziuni corporale uşoare nu generează automat un prejudiciu biologic distinct, fiind necesară dovada unei afectări suplimentare şi autonome a funcţiilor biologice ale persoanei vătămate.

100. În speţă, o asemenea afectare nu a fost demonstrată, întrucât nu s-a făcut dovada existenţei unei incapacităţi funcţionale, a reducerii capacităţii de muncă sau a unor restricţii medicale permanente ori de lungă durată generate de leziunile suferite.

101. În aceste circumstanţe, Colegiul concluzionează că instanţa de fond a apreciat corect că nu sunt întrunite condiţiile cumulative necesare pentru angajarea răspunderii civile delictuale sub aspectul prejudiciului biologic, întrucât lipseşte elementul esenţial constând în dovedirea unei afectări obiective şi persistente a integrităţii psiho-fizice a reclamantei/apelantei.

102. Pe cale de consecinţă, argumentele invocate de apelanta Timoşina Alexandra privind necesitatea acordării prejudiciului biologic nu pot fi reţinute, întrucât acestea se limitează la invocarea unor stări generale de suferinţă şi disconfort, fără a fi susţinute de probe medicale concludente care să confirme existenţa unui prejudiciu biologic distinct în accepţiunea art.2033 Cod civil.

103. Prin urmare, Colegiul civil constată că soluţia instanţei de fond este legală şi temeinică sub acest aspect, motiv pentru care argumentele formulate în apelul declarat de Timoşina Alexandra privind acordarea prejudiciului biologic urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

104. Faţă de cele expuse şi având în vedere concluziile reţinute anterior cu privire la netemeinicia pretenţiilor privind repararea prejudiciului moral, Colegiul civil al Curţii de Apel Nord ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de Ţurcan Grigore, în persoana reprezentantului, avocat-stagiar Butucea Crinu, şi de a respinge apelul declarat de Timoşina Alexandra, în persoana reprezentantului, avocat Ciubara Mariana, cu casarea parţială a hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 16 mai 2025 în latura admiterii pretenţiilor privind încasarea prejudiciului moral şi emiterea, în partea casată, a unei noi hotărâri de respingere a acestor pretenţii ca neîntemeiate.

105. În conformitate cu art.385 lit.c) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respingerea cererea de apel depusă de Timoşina Alexandra, în persoana reprezentantului, avocat Ciubara Mariana.

Se admite cererea de apel depusă de Ţurcan Grigore, în persoana reprezentantului, avocat-stagiar Butucea Crinu.

Se casează parţial hotărârea judecătoriei Bălţi, sediul Central din 16 mai 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Timoşina Alexandra către Ţurcan Grigore privind încasarea prejudiciului moral, biologic şi compensarea cheltuielilor de judecată, în latura încasării prejudiciului moral, cu emiterea, în partea casată, a unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se respinge pretenţia formulată deTimoşina Alexandra către Ţurcan Grigore privind încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

În rest, hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Central din 16 mai 2025, se menţine.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin